

Dlouho vítězila lenost, ale nakonec přeci jen něco napíšu. Žádný velký sloh, spíš pro připomenutí v letech příštích. **Potvrdilo se, že bez ohledu na futsalové výsledky se na horách vždy daří.**

Díky brzkému konci futsalové sezóny jsme mohli vyrazit na hory v přívětivém termínu 14-16.3. a přes nadprůměrné teploty jsme užili sněhu do sytosti. Pobyt na městské chatě v Černém Dole zajistil předseda s velkým předstihem, první účastníci se hlásili už v říjnu. Nakonec nás jelo průměrných deset kousků. Myšlenka na páteční lyžovačku se přetransformovala do historicky prvního odjezdu části výpravy již ve čtvrtek večer. První posádka ve složení Petr/Aleš přijela na chatu pět minut před výkopem zápasu Evropské ligy Slavia - Sevilla, skupina Ládi (Líba, Bedna) dorazila v "těsném" závěsu. Láda si jenom něco zařídil a chvíli před začátkem prodloužení byli ve vyhřáté chatě u TV též. Oslava postupu Slavie byla s ohledem na ranní sjezdovky celkem krátká, ale intenzivní.

Lyžování v Peci nemělo navzdory předpovědi počasí chybu. Žádný déšť, občasné sněžení nijak nevadilo. Po návratu na chatu před 17. hodinou lehká večeře, očekávání zbytku zájezdu a následoval přesun do haly Ve Svobodě n.Ú., známé z loňského pobytu. Starší sestava (Pepa, Aleš, Tomáš, Láda a Roman) vedla po celou dobu, nastřílela spousty branek, ale nehlídala si průběžný stav, takže protivníci (Petr, tři Honzové (Listík, Bednárik a Kaňka) a brankář Líba) neustále hlásili "rovina" popř. "vedete o jeden". O ten jeden to taky skončilo. Málem bych zapomněl, proč Líba chytal? Bolavá noha. Ale proč neustále vyvážel míč ve sprintu za půlku, to vám nepovím.

Po návratu do Dolu odchod do hospody na náměstí, zamluvené Ládou a Bednou na příchod 21.30. Nejenom, že nám natočili pivo, ale dokonce i jídlo bylo. Konec provozu až o půlnoci, pokračování v kuchyňce chaty mixem lihových nápojů (i ti, kteří v pátek ráno v Peci tvrdili "panáka už nechci nikdy vidět").

Ráno budíček na brzký odjezd na Černou horu. Skibus v 9.30 stihla jen první pětice výletníků. Naštěstí, protože navzdory platnému jízdnímu řádu končil svou jízdu na Hofmanových boudách, 1500 metrů od lanovky na Černou horu. Druhá pětice přijela po varování až pod sjezdovku autem. Zpočátku polojasné počasí dovedlo lyžaře přes hromady sněhu a přes zastávku na Pražské boudě (koláč jako pozornost podniků) až na boudu Lyžařskou (pivo a oběd), kde nekompromisní trenér Vladimír rozdělil tým na lepší a horší běžkaře. Někteří z řad "slabších" to v sobě ponесou do konce života. Naopak Roman, výkonostně zcela v normě, v předtuše věci příštích mazaně doplnil Pepu a Aleše na trojici, odeslanou z kopce dolů do rovinatého terénu a

Zpráva ze soustředění No.6

Napsal uživatel Administrator

Pátek, 05 Duben 2019 12:18 - Aktualizováno Čtvrtek, 11 Duben 2019 06:17

posléze přes pivo na Tetřeví boudě zpět do Dolu.

Lyžaři "lepší" se odebrali přes Liščí horu naproti dobrodružství. Trenér při zpáteční cestě opovrlh běžkařskou trasou a zvolil zkratku lesem. Prý běžkařská jóga sloužící k protažení těla, říkal Láda. Ostatní účastníci experimentu, při kterém skvělí běžkaři padali jako přezrálé hrušky, komentovali zkratku od "totální nesmysl" až po slova sprostá až naprosto nepublikovatelná, ještě dlouho po návratu za tmy do Černého dolu. Nasbíraná fotodokumentace dává zapravdu spíše zastáncům druhého názoru.

Sobotní večer rozjasnila návštěva bývalého účastníka soustředění Pavky (někteří z nás ho ještě pamatují), večere v hospodě Tibor a nastartovaly panáky objednané abstinujícím řidičem Pavkou při odchodu. Po příchodu na chatu se překvapivě ujal žezla dýdžej Líba se svojí hifi aparaturou a Písničkami na přání (ano, "Ten, který už nikdy nebude pít panáky"). Spát odešly pouze slabší kusy (a někteří řidiči), ostatní vydrželi u vcelku triviální zábavy a laciného alkoholu do pozdních nočních hodin. Večírek jen mírně posunul čas odjezdu zpět do civilizace a zuřícího jara, jiné následky naštěstí neměl.